

Начитасмо се последњих дана о пореклу и идентитету Јосипа Броза Тита. Била је довољна једна смишљена провокација америчке обавештајне агенције (ЦИА), пласирана да, ето, покажу како су многе информације фундирани на „научној лингвистичкој основи највишег ранга“, па им се, јелте, мора веровати, да распале машту наших новинара у таблоидној, али и у озбиљној штампи на ову тему. Ни аналитичари „опште праксе“ нису пропустили прилику да се искажу и на овој теми опредељујући се једни да је Тито „мрзитељ Срба“, Пољак, други Рус, трећи черчиловац, четврти копице аустријског грофа, пети...

Присетих се сличних текстова од пре 7-8 година (Драган Влаховић „Надзор тајних сила“) како је после Титове смрти у Белој вили на Брионима наводно пронађена црна ташна са четири тајна документа, међу којима и умрлица на име Јосипа Фрање Броза, извађена из Ратног извештаја из 1915, архивираног у Бечком архиву, у којој пише да је под редним бројем 103 на Карпатима погинуо дотични аустроугарски војник.

ЦИА је, ето, нашла за потребно да се поново позабави Брозом. Само не знам што ће то сада нама у Србији поред толико својих проблема који се тичу пуког преживљавања (можда нам их је, ето, Броз са оног света послао да би још једном напакости Србима). Пошто ЦИА све „нотира и анализира“, а наши таблоиди траже „храну“ за смањене тираже, ево им још једне приче о Брозу.

Фебруара 1970. председник СФРЈ Јосип Броз Тито посетио је Судан. Петнаестак дана пред посету у нашу амбасаду у Картуму дошао је извесни Фрањо Хољевац и замолио да обавестимо Броза да би желео да се са њим састане и разговара. Дајући податке о

Броз и Франџо – једно аутентично казивање

Пише: Радоман Јовић
петак, 30 август 2013 23:50

себи, истакао је, између осталог, у разговору са амбасадором Гојком Жарковићем, где сам и ја присуствовао, да је он истих година као и Броз, да су заједно ишли у школу у Кумровцу, да су били добри другови и поприлично несташни. По завршетку основне школе отишли су Броз на металостругарски, а он на тесарски занат у различита места. Повремено су се састајали. Обојица су мобилисани у аустроугарску војску у различите регименте и послати на Источни фронт. Од тада је изгубио сваки контакт са Брозом.

Франџо истиче да је са Карпата дезертирао из аустроугарске војске, једно време боравио је у граничним областима Русије, а касније се пребацио у Персију и од 1935, као пословођа, радио на изградњи персијске железнице. Тамо се и оженио емигранткињом, ћерком руског официра белогардејца, са којом је и сада у браку, без деце. Извињава се што српскохрватски језик говори лошије од руског, персијског и арапског.

Почетком Другог светског рата, са групом Енглеза, пребацио се у Судан, где је радио на изградњи малих брана на усахлим водотоковима које би се пуниле током кишног периода. На камили и магарцу пропутовао је велики део безводног Судана, обезбеђивао воду номадском становништву и био свуда приман са почастима као чудотворац. Шездесетих година председник Судана Азхари га је одликовао орденом Нила првог реда и доделио му националну пензију и кућу у Картуму.

Броз и Фрањо – једно аутентично казивање

Пише: Радоман Јовић
петак, 30 август 2013 23:50

Обавестили смо Београд и ускоро из Маршалата добили инструкцију да Фрањи укажемо адекватну пажњу, уврстимо га у списак званица за дочек и званичне пријеме, а да ће Броз по доласку одвојити посебан термин за пријем и разговор. Тако смо и урадили.

Интересантан је био сусрет на дочеку на аеродрому. Након што се Броз поздравио са председником Нимеиријем, члановима владе и високим официрима, амбасадор Жарковић је, представљајући дипломатско особље амбасаде и неколико југословенских грађана, углавном професора на картумском универзитету, намерно избегао да гласно изговори Фрањово име. Тито се са њим руковао, без показивања било каквог знака да се познају. Фрањо му је задржао руку и тихо рекао: „Јожек, ја сам Франтик, твој школски друг из Кумровца, зар ме се не сећаш“. Тито се загледао, привукао га себи и рекао: „Па, мајку ти божју, колико се то дуго нисмо видели. Моји ће те довести да се изразговарамо“. Тако је и било.

Као официр за везу између двојице председника, где сам био на 24-часовној дужности у Председничкој палати у којој је био смештен Тито, сутрадан сам га са официром безбедности одвео у салон за пријеме. Ускоро се појавио Тито и са њим остао у разговору око пола сата. На свечаној вечери коју је приредио председник Нимеирија Фрањо је добио место међу највишим званичницима.

По завршетку посете Фрањо је донео у амбасаду два мала ноја из сопственог ЗОО врта и рекао да је Тито прихватио као поклон за свој мали ЗОО врт на Ванги. Нојеве смо отпремили војним транспортним авионом који се враћао из Замбије, где је превозио војну опрему и наоружање. Обавестио нас је да ће се по Титовом наговору преселити негде

Пише: Радоман Јовић
петак, 30 август 2013 23:50

на јадранску обалу. У разговору није изражавао било какву сумњу у идентитет Јожека из Кумровца.

У прешетку свог четворогодишњег мандата вратио се у Београд јуна исте године. Многи грађани, који су остали у Картуму, сазнали су да се Фрањо заиста преселио у Картум. Сматрало се као заљубљеник у Судан и због неких проблема које је имао у Ријеци, Фрањо га је од годину дана вратио у Картум. Умро је затим, после смрти супруге и он је био наводно сахрањен уз почаст суданских власти.

После оног увода са почетка текста, нећу ништа рекажем. Само толико: Фрањо се наседања на провајер је ЦИА, неће се на Броза, као и распредања о пореклу, оставимо га таквог какав је био. Неће је био створио државу од којој смо сви боље живели него данас, неће се ни о чему. Позабавимо се нама самим нама нашим егзистенцијалним проблемима.